

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1872-11-16)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1872-11-16)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schönbergs Forlag, s. 290. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020109.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Martensen til Laub.

Kjøbenhavn, 16. November 1872.

Tak, kjære Biskop Laub, for Deres kjærlige Brev. Ogsaa os har det inderligt glædet, at vi have kunnet være samlede med Dem og Deres Nærmeste, navnlig med s. 291 Deres Svigerinde, der har gjort et saa godt og velsignet indtryk paa os Alle. Maatte det oftere gives os saaledes at samles. Jeg troer, at vi Alle passe for hverandre. - - -

Tak ogsaa fordi De vilde høre paa mine Oplæsninger. Der er Ingen, for hvem jeg hellere læser saadanne Ting, som for Dem. De vil kunne forestille Dem, hvor vederqvægende det er mig at kunne meddele mig, da jeg ellers med mine Tanker og videnskabelige Arbejder saa godt som lever i en absolut Eensomhed. Og jeg veed Ingen, der opfatter saaledes som De, hvilket hænger sammen med, at De med saa stor Kjærlighed gaaer ind paa Sagen. Siden De reiste, har jeg arbejdet noget videre, skjøndt under stor Adsplittelse i min Tid. Jeg følger Deres Raad, ikke at spare paa Udførligheden i mine Udviklinger, da man altid ved Revisionen kan korte af. Rigtignok seer jeg ikke, naar jeg skal blive færdig. Men dette maa lægges i Styrelsens Haand. Intet maa overiles. Det ligger ganske i dette Arbejdes Natur, at det maa have Tid til at voxer. Nye Problemer fremstille sig for mig, der maa gjennemtænkes, hvad netop viser mig, at den specielle Deel er et selvstændigt Værk, og ingenlunde en Gjentagelse eller Efterklang af den almindelige.

De har vel af Aviserne seet Halls — — Færd i Anledning af Rigsdagsprædikenen^{*)}. Jeg har — — — skrevet en udførlig Erklæring^{**)}, hvori jeg har tilbageviist hans Henstilling om at „henlede Præsternes Opmærksomhed paa i Fremtiden at undgaae Alt, hvad der s. 292 kunde fremkalde en lignende Misstemning som den, der i J. A. Hansens Besværing havde givet sig et Udtryk“. Jeg har blandt Andet sagt ham, at vil man ved Rigsdagens Aabning lade sig betjene af det kirkelige Embede, bør Regel og Rettesnor for Talen søges hos en heel anden Autoritet end Rigsdagens, maa man ogsaa tilstede, og ikke blot, tilstede, men fordre, at dette Embede følger sine egne Love, hvortil hører, at Guds Ord forkyndes med Frimodighed, ikke i ubestemt Almindelighed, men anvendes paa de virkelige stedfindende Forhold og Tilstande. Indgreb i ministerium verbi maa alvorligt tilbagevises.

Ynkelige Tilstande! Lader os holde ved i Tide og i Utide. Dominus nobiscum! Altid Deres

H. Martensen.